

jelöl, amelyben az ember sértetlenül, háborítatlanul él, nincs ellenséges támadásnak kitéve. Másrészt a szó ezt is jelenti: jó egyetértés, összeköttetés; baráttal, szomszédal, szövetségessel. Még ma is használatos keleten ez a köszöntés: "Béke veled!"

A béke, amelyről a keleti ember beszél, nem csupán hangulat, nem valami, ami csak, vagy főleg az ember belsejében fordul elő. Békességet kívánni, azt jelenti: kívánni a másiknak, hogy az ellenség ne támadjon reá, vagy ha rátámadna is, rejtve legyen előle. Békességet kívánni, azt jelenti: kívánni a másiknak, hogy élete számára megtartatást, védelmet, segítséget, meggazdagodást jelentsen a szomszéd, vagy valaki más. A béke tehát olyan valami, amiben először kívülről lesz része az embernek és azután belülről. Az UT is így, egészen reálisan beszél a békéről.

A béke olyan állapotot jelent, amelyben az ellenséges /démoni, vagy démonian uralt emberi/ hatalmak nem támadják, vagy ellenük úgy fel van fegyverezve és előlük elrejtve, hogy azok neki semmit nem érthetnek. Békességben lenni azt jelenti: a Mindenható az oltalmazóm, szövetségese, közvetlen viszonyban, élő összeköttetésben, a legközelebbi barátságban élek Vele. Ezt a békességet Isten hozta létre. Ef.2,14. Krisztus a mi békességünk. Magától értetődik, hogy ennek az ember belső életében megszámlálhatatlan következménye van, de a béke az UT szerint nemcsak a "kebel eseménye." /Ralf Luther/